

Volume 3, Issue 3, December 2021, p. 16-43

Ankara / Türkiye

Article Information

✍ **Article Type:** *Research Article*

✍ **This article was checked by iThenticate.**

Article History:

Received

15/08/2021

Received in revised form

06/10/2021

Accepted

15/12/2021

CULTURE CARRIED FROM TURKISH MYTHOLOGY TO ANATOLIA

Ünzüle ULUS AVCI¹

Hatice ÇETİNKAYA²

Abstract

Mythology is a branch of science that examines the culture, beliefs, traditions, customs and values of societies. Existing societies have created many artefacts to reflect and perpetuate these phenomena contained in mythology. Turks have also created very rich and original products in this respect. Especially the mythological symbols and motifs in the works give us a lot of information about the material and spiritual characteristics of the Turks. Among these symbols, the most popular and dominant animal symbols are almost identified with the first Turkish communities. In the works of art that have emerged since the beginning of Turkish art, animal figures, symbols and symbols in Turkish mythology are used in traditional and cultural contexts. The cult of animals in these mythological cultures is frequently encountered in every field of art. Especially in the periods before Islam, Hun and Uighur Turks used carpets with lions, deer, horses, cattle, chamois, sheep, roosters, wolves, bulls and eagles. It is seen that animal symbols, which have such an important position in our history, are reflected in almost every field of handicrafts. The mysterious residues of these animal bodies in Turkish mythology continue to live in the handicrafts of Gaziantep province with symbols. In this research, in the handicrafts made in Gaziantep province, the animal symbols in Turkish

¹ Corresponding Author: Deputy Director, Ministry of National Education. unzile1717@gmail.com. ORCID :0000-0003-2560-9093

² Turkish Teacher, Ministry of National Education, Nuray-Tuncay Kara Science and Art Centre. haticecetinkaya27@hotmail.com. ORCID:0000-0002-6564-9068

Mythology were emphasised. In the products made within the framework of these handicrafts; It has been determined that motifs such as butterfly, ram, lion, snake, bear, horse, fish, fish, rooster / chicken, elephant, deer, rabbit, cat, bird, pigeon, goose, eagle are used. Our study consists of the products defined under the title of "Knowledge and Practices Related to Nature and the Universe" of the "Convention on the Protection of Intangible Cultural Heritage" accepted by UNESCO. This study aims to create intangible cultural heritage inventories that should be protected and transferred to future generations according to the provisions of the aforementioned convention.

Keywords: Gaziantep, Turkish Mythology, Animal Symbols, Handicrafts, Intangible Cultural Heritage.

TÜRK MİTOLOJİSİNDEN ANADOLU'YA TAŞINAN KÜLTÜR

Ünzüle ULUS AVCI³

Hatice ÇETİNKAYA⁴

Özet

Mitoloji; toplumların kültür, inanç, gelenek, görenek ve değerlerini inceleyen bir bilim dalıdır. Mevcut toplumlar mitolojinin barındırdığı bu olguları yansıtmak ve yaşatmak için birçok eser meydana getirmişlerdir. Türkler de bu bakımdan oldukça zengin ve özgün ürünler ortaya çıkarmışlardır. Özellikle eserlerde yer alan mitolojik sembol ve motifler, Türklerin sahip olduğu maddi ve manevi özellikler hakkında bize birçok bilgi vermektedir. Bu sembollerden en popüler ve baskın olarak karşımıza çıkan hayvan sembolleri, İlk Türk topluluklarıyla adeta özdeşleştirilmiş durumdadır. Türk sanatının başlangıcından itibaren ortaya çıkan sanat eserlerinde, geleneksel ve kültürel bağlamda Türk mitolojisindeki hayvan figürleri, simgeleri ve sembolleri kullanılmaktadır. Bu mitolojik kültürlerdeki hayvan kültürü de sıklıkla sanatın her alanında karşımıza çıkmaktadır. Özellikle de İslamiyet'ten önceki dönemlerde Hun ve Uygur Türkleri kullandıkları halılarda aslan, geyik, at, sığır, dağ keçisi, koyun, horoz, kurt, boğa, kartal gibi figürlü bezemelere yer vermişlerdir. Tarihimizde bu denli önemli konumda yer alan hayvan sembollerinin, el sanatlarının hemen hemen her alanına yansıdığı görülmektedir. Türk mitolojisindeki bu hayvan kütlerinin gizemli tortuları da sembollerle, Gaziantep ilimizin el sanatlarında da yaşamaya devam etmektedir. Bu araştırmada, Gaziantep ilinde yapılan el sanatlarında, Türk Mitolojisinde yer alan hayvan sembolleri üzerinde durulmuştur. Bu el sanatları çerçevesinde yapılan ürünlerde; kelebek, koç, aslan, yılan, ayı, at, balık,

³ Sorumlu Yazar: Müdür Yardımcısı, Milli Eğitim Bakanlığı. unzile1717@gmail.com. ORCID:0000-0003-2560-9093

⁴ Türkçe Öğretmeni, Milli Eğitim Bakanlığı, Nuray-Tuncay Kara Bilim ve Sanat Merkezi. haticecetinkaya27@hotmail.com. ORCID:0000-0002-6564-9068

horoz/tavuk, fil, geyik, tavşan, kedi, kuş, güvercin, kaz, kartal gibi motiflerin kullanıldığı tespit edilmiştir. Çalışmamız, UNESCO tarafından kabul edilen “Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi’nin “Doğa ve Evrenle İlgili Bilgi ve Uygulamalar” başlığı içinde tanımlanan ürünlerden oluşmaktadır. Bu çalışma, anılan sözleşme hükümlerine göre korunması, gelecek kuşaklara aktarılması gereken somut olmayan kültürel miras envanterlerini oluşturmaya yöneliktir.

Anahtar Kelimeler: Gaziantep, Türk Mitolojisi, Hayvan Sembolleri, El Sanatları, Somut Olmayan Kültürel Miras.

GİRİŞ

Kültür, insanın yaşadığı probleme/ihtiyacına çözüm üretmesidir (Akkaya, 2020). Tarihte her millet, kültürlerini, hayat tarzlarını, milli ve manevi bütün değerlerini nesilden nesle aktararak canlılıklarını devam ettirmişlerdir. Geçmişte yaşanan bu pek çok olgu, milletlerin geleceğini de şekillendirmiştir. Mitolojilerdeki mit ve semboller ile de dünyanın ve hayatın kökeni, tabiat olayları, tanrılar, efsanevi kahramanlar ve ruhlar hakkındaki bilgiler bize verilmektedir. Toplumların tarihsel geçmişine ait izleri içerisinde barındıran bu mitolojik semboller, sosyal çevrenin yapısıyla şekillenirken, toplumundaki sanatçılarla da geleceğe taşınmaktadır. Bu açıdan bakıldığında, gerçek olan ya da olmayan pek çok unsur bu sembollerle, sanatın objesi olabilmektedir (Kılıçkan, 2004; 40).

Antik çağdan günümüze insanoğlu kendini ve yaşadığı ortamı anlatmak için çeşitli tasvirler kullanmıştır. Bunlar kimi zaman bir işaret, sembol, kimi zaman tarihi bir yapı ya da kimi zaman hayvan figürlü resimlerle karşımıza çıkmaktadır. Sembol kullanmak bir topluluğu veya kişiliği diğer topluluklardan veya kişilerden ayırmak içindir (Tarlakazan ve Tıngır 2018). İlk çağ toplumlarından günümüze kadar, insanlar; topluluklarını çeşitli simgeler, semboller, arma ve bayraklarla ifade etmektedir. Arma ve simgeler ilk olarak soyluların, kralların ve kentlerin kullandıkları işaretlerde karşımıza çıkmaktadır (Çalış, 2008, s. 6). Böylece söz konusu anlam ve düşünceleri ifade etmek için birçok sembol ve simge ortaya çıkmıştır. Simgelere belli anlamlar yüklenmiş ve renkler de katıldığında farklı anlamlandırılabilen düşünce ve duygular ortaya çıkmıştır. Semboller oluştukları çağın kültürel gerçeklerini aktarmaktadırlar. Sembolleri

okumak için araç olarak kullanabileceğimiz tek anahtarımız kültür kaynaklarıdır (Ateş, 1996, s. 13). Bu bağlamda, Türk kültür tarihine bakıldığında Orta Asya'dan başlayan ve gidilen her bölgeye götürülen, taş, alçı (stuko), halı, kumaş, ahşap, çini, maden vb. malzemeler üzerine işlenmiş sembolik anlamlar içeren çeşitli figürler ile karşılaşılır. Bunlar; insan figürleri, takvim hayvanları, kuş figürleri, tek ve çift başlı kartallar, ejder (dragon), aslan, sfenks, şahin, tavus kuşu, boğa, melek, geyik, gergedan, kurt, köpek, tavşan, at, fil, griffon gibi sembolik tasvirlerdir. Bu tasvirler aynı zamanda Türk Halk Kültüründe, efsane ve masallarda sıklıkla kullanılan unsurlardır. Bu tasvirlerden çift başlı kartal figürü, Türk sanatında yaygın olarak kullanılanlardan biridir. Dede Korkut kartal için; "kayalarda yuva tutan ve Tanrıya yakın uçan kuş, kartal kuşların sultanıdır" gibi ifadeler kullanır (Çelik, 2002, s. 45).

Türk sanatı sembol ve simgeler bakımından oldukça zengin bir millettir. Söz konusu bu sembol grupları arasında en popüler olanı şüphesiz hayvan sembolleridir. Hatta Türk sanatında bir döneme hayvan üslubu ismini vermiştir. Bu popüler sembol grubunun kaynağını mitoloji oluşturmaktadır (Dalkıran, 2017, s. 337). Mitolojinin ortaya çıkmasında en önemli etken dindir. Dinle birlikte büyü, tören gibi çeşitli uygulamalar mitlerin oluşumunu sağlayan en önemli kaynaklardır. İnsan ve kültür ilişkisi içerisinde bir köprü konumunda olan dinle birlikte mitolojinin kendi sanatını ortaya çıkarması kaçınılmazdır. Bu açıdan kendi sanat tarihimizin aydınlatılması için Türk mitolojisi ile ilgili araştırmalar yapılması önem arz etmektedir (Çoruhlu, 2017, s. 14, 15). Türk mitolojisini anlamak için ilk olarak Şamanizm, totemizm gibi erken devir Türklerinin benimsedikleri dinleri incelemek gereklidir. Şamanizm inancına göre hayvanlar, sadece Tanrı ve ruhlar ile insanlar arasındaki iletişimi sağlayan varlıklar değildir. Bunun yanında her insanın bir hayvan ruh ikizinin olduğuna inanılmaktadır. Ayrıca Tanrıların, hükümdarların ve çeşitli Türk boyları ile 12 Hayvanlı Türk Takviminin simgeleri olarak da bilinmektedir (Dalkıran, 2017, s. 337). Türk sanatının başlangıcından itibaren ortaya çıkan sanat eserlerinde, geleneksel ve kültürel bağlamda Türk mitolojisindeki hayvan figürleri, simgeleri ve sembolleri kullanılmaktadır. Bu mitolojik kültürlerdeki hayvan kültü de sıklıkla sanatın her alanında karşımıza çıkmaktadır. Özellikle de İslamiyet'ten önceki dönemlerde Hun ve Uygur Türkleri kullandıkları halılarda aslan, geyik, at, sığır, dağ keçisi, koyun,

horoz, kurt, boğa, kartal gibi figürlü bezemelere yer vermişlerdir (Kılıçkan, 2004 s. 40).

Türk mitolojisindeki bu hayvan kütlerinin gizemli tortuları da sembollerle, Gaziantep ilimizin el sanatlarında da yaşamaya devam etmektedir. Hititlerden Asur medeniyetleri ve klasik dönem boyunca Anadolu ve Batı kültürlerini kenetleyen ana yol üzerinde yer almış, bu nedenle de önemli bir ticaret ve konaklama merkezi olan Gaziantep ilimiz, tarih boyunca çeşitli medeniyetlere sahne olarak zengin bir kültür ve folklor mirasına sahip olmuştur. Gaziantep ilimiz, geçmişten gelen kültürel birikimini de sanatın farklı alanlarında yaşatmaya bugün de devam etmektedir. Bu kültürel birikimde, Türk mitolojisinde yer alan çeşitli unsurlar, Gaziantep ilinde yapılan el sanatlarında da kullanılmaktadır. Özellikle de hayvan kültü sedef kakma, bakır işlemeciliği ve Antep işi el işlemeciliğinde, Antep kilimlerinde, el dokumalarında, iğne ve mekik oyalarında, dantellerde ve liflerde, yorganlarda sıklıkla karşımıza çıkmaktadırlar. Tarihte Türk destanlarında da adı geçen bu hayvan kültürleri, Türk mitolojisinde önemli bir yere sahiptir. Türk mitolojisinde sembollerle bu hayvanlar ya tanrıya kurban edilmiş ya da göğe sunulmuşlardır. Kimi ise insanlardan daha güçlü olarak anlatılmışlardır. Bu semboller gerek içerdikleri anlam zenginliği, gerekse insanlık tarihinin algılamalarından aktarıla gelen unsurlara sahip olmaları yönüyle insan hayatında kelimelerden daha işlevsel ve etkileyici bir rol üstlenmişlerdir. Bu sembollerden öne çıkanlardan birisi de hayvan kültürleriyle ilgili olanlarıdır (Çatalbaş, 2011 s.52).

Türk sanatı ve kültürü, oldukça zengin ve derin olarak nitelendirebileceğimiz sembol gruplarına sahiptir. Bu sembol ve simgeler doğrultusunda Türk kültürü, sanatı, gelenekleri hakkında birçok bilgiye ulaşılabilmektedir. Söz konusu sembol gruplarından Türklere ait din, sanat, siyaset gibi birçok kritik alanda yer alan, Türklerin hayatlarının bir parçası haline gelen Türk Mitolojisindeki hayvan simge ve sembolleri, Türk kültürünün zenginliğini, milli ve manevi değerlerini gözler önüne seren önemli bir konudur. Semboller ve simgeler, uygarlıklara ait kültürel, geleneksel öğeleri nesilden nesile aktaran taşıyıcılardır. Toplumları bir arada tutarak onlara milli bir kimlik kazandırdığı gözlemlenmektedir (Yeşilova, 2019). Bu açıdan köklü bir birikime sahip Türk Mitolojisinde yer

alan hayvan simge ve sembollerinin taşıdığı anlam ve biçimsel özelliklerinin Gaziantep el sanatlarında Türk kültüründeki mitolojik sembollerde yer alan hayvan kültürünün incelenmesi, gelecek nesillere bu kültürel belleğin aktarılması sağlanacaktır. Çalışmamızın önemi geçmiş ile günümüz arasındaki maddi kültür öğelerinin birbiriyle güçlü bir bağ kurabilmesi adına geleceğe bozulmadan taşınabilmesi ve el sanatlarımızda kullanılan Türk kültüründeki mitolojik sembollerde yer alan hayvan kültürünün kaybolmasını önlemek için belgelenmesi gereğinden gelmektedir. Bu araştırma ile milli ve manevi değerlerin yanında aynı zamanda milli tarihin öğrenilmesine katkı sağlamanın yanında konunun Tarih eğitimi ile değerlendirilmesi gibi durumlar, araştırmanın önemini vurgulamaktadır. Bu çalışma kapsamında alan yazında yer alan akademik çalışmaların taranarak incelenmesi ve değerlendirilmesi yapılmıştır (Akkaya, 2017; Akkaya, 2019; Aktürk, 2013; Duman, 2011; Karaman, Söylemezoğlu, 2010; Özdemir ve Kaya, 2011; Soysaldı, 2006; Sönmez, 2005; Şahan, 2002; Yeşilova, 2019). Alan yazın tarandığında araştırmayla ilgili herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Bu araştırmanın amacı, Gaziantep ilinde yapılan el sanatlarının Türk Mitolojisinde yer alan hayvan simge ve sembollerinin taşıdığı anlam ve biçimsel özelliklerinin analiz edilmesi, araştırılmasıdır.

Bu doğrultuda, araştırmada aşağıdaki alt problemlere cevap aranmıştır.

1. Gaziantep ilinde yapılan el sanatlarına yer alan Türk mitolojisi içerisindeki hayvan simgeleri ve sembolleri nelerdir?
2. Gaziantep ilinde yapılan el sanatlarında, yer alan hayvan simge ve sembollerinin anlamları nelerdir?

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden betimsel araştırma modeli olarak belirlenmiştir. Betimsel araştırmalar verilen bir durumu olabildiğince tam ve dikkatli bir şekilde tanımlamaktadır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz & Demirel, 2011).Veri toplamada nitel araştırmalar için uygun olan görüşme, saha araştırması ve doküman incelemesi yöntem ve tekniklerinden yararlanılmıştır. Nitel araştırma; gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama tekniklerinin kullanıldığı, algıların

ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konulmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırmadır (Yıldırım ve Şimşek, 2013:39). Çalışmanın ilk bölümüne kaynak oluşturması için belli bir amaca dönük olarak kaynakları bulma, okuma, not alma ve değerlendirme işlemlerini kapsayan bir araştırma yöntemi olan doküman incelemesi kullanılmıştır. Bunun için Gaziantep' teki kütüphanelere gidilmiştir. Alanda iki uzman görüşü ve önerisi alınarak; alana çıkmadan önce verilerin derlenmesinin sistemli bir hale getirilmesi sağlanmıştır. 2020 Ekim, Kasım, Aralık ayları içinde Gaziantep'te yapılan gözlem, inceleme ve görüşmelerle başlanmıştır. Saha araştırması sonucunda merkezde ve ilçelerinde, geleneksel el sanatlarına ilişkin bilgilere ulaşmak amacıyla İl Kültür ve Turizm Müdürlüğüne gidilerek Gaziantep'te yaşayan, el sanatları üzerine araştırma yapan ve el sanatlarıyla ilgili uğraşan meslek ustalarının isimleri alınmıştır. Buradan yola çıkarak araştırmanın modeli nitel araştırma yöntemlerinden doküman analiz olarak tasarlanmıştır. Bu bağlamda Türk kültüründeki mitolojik sembollerde yer alan hayvan kültürünün yansımalarının olduğu Gaziantep'te üretilen el sanatlarının Türk mitolojisi ve Türk mitolojisinde yer alan hayvan sembolleri, betimsel analiz yöntemlerinden doküman inceleme yöntemi kullanılarak incelenmiştir. Araştırmada elde edilen veriler, kategorileştirilerek betimsel analiz yöntemi kullanılarak incelenmiştir. Konu ile ilgili kaynaklar incelenerek araştırma neticelendirilmiştir.

Materyal

Araştırma Gaziantep il merkezinde yürütülmüştür. Araştırma materyalini el sanatları el sanatı ile uğraşan meslek ustaları ve kadınlarla yapılan görüşmelerden sağlanan bilgiler, Türk kültüründeki mitolojik sembollerde yer alan hayvan kültürünün yansımalarının olduğu üretilen el sanatlarının fotoğrafları ve Türk mitolojisi ve Türk mitolojisinde yer alan hayvan sembolleri konusunda yapılan çalışmalar oluşturmaktadır

Veri Toplama Teknikleri

Araştırmada veriler kaynak tarama yöntemi, kütüphane araştırması (kitap, makale, tez, doküman) İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ziyaretleri ve el sanatları üzerine araştırma yapan ve el sanatlarıyla ilgili uğraşan meslek ustalarına ziyaretler şeklinde ilk elden toplanmaya çalışılmıştır. El sanatları

ile uğraşan 32 kişi ile yapılan görüşmeler sonucunda uğraştıkları el sanatları belirlenmiştir. Türk kültüründeki mitolojik sembollerde yer alan hayvan kültürünün Gaziantep el sanatlarına yansımaları örnekleri fotoğraflarla belgelenmiştir. Fotoğraflar yörede araştırma sırasında tarafımızdan çekilmiştir. Bu nedenle şekillerin açıklamalarının sonunda kaynak gösterimi yapılmamıştır.

Veri Analizi

Gaziantep ilinde yaptığımız araştırma sonucunda; Sedef kakma, bakırcılık ve Antep işi, Antep kilimi, el dokumaları, iğne ve mekik oyaları, dantel ve lif ve yorgancılık gibi el sanatlarında Türk mitolojisinde yer alan çeşitli unsurların, kullanıldığı tespit edilmiştir ve her bir el sanatından birer çalışma ele alınmıştır. Buradan yola çıkarak hayvan figürlü olan çalışmalar saptanmıştır. Seçilen çalışmalarda ise yer alan hayvan simge ve sembollerinin biçim ve anlam yönüyle değerlendirilmesi yapılmıştır. Daha sonra, alan uzmanlarından görüş alınmıştır. Elde edilen çalışmalar, temalar altında kategorize edilmiştir. Ayrıca eserlerde yer alan bu hayvan sembollerinin; Türk mitolojisi ile ilgili bağlantılı noktaları ortaya koyulmaya çalışılmıştır. Bunun yanı sıra el sanatlarında yer alan hayvan figürleri; tarihi, sembolik, simgesel, unsurlar çerçevesinde konunun ayrıntılı bir şekilde açıklanabilmesi için bu el sanatlarına ait ürünlerin görsel belgelendirmesi fotoğraflarla yapılmıştır. Kullanılan motiflerin anlamları literatür esas alınarak değerlendirilmiştir ve elde edinilen bulgularla birlikte çözümlenmeye çalışılmıştır.

Geçerlik ve Güvenirlik

Nitel bir araştırmanın geçerlik durumu, araştırma sonuçlarının doğruluğunu konu edinirken, güvenilirlik durumu bilimsel bulguların tekrarlanabilirliğini ifade eder (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Çalışmanın iç geçerliliğini arttırmak için alan yazında yapılan diğer çalışmalar taranmış, bu çalışmaların bulgularıyla araştırmadan elde edilen bulgular karşılaştırılarak yorumlanmıştır. Araştırmanın dış geçerliliğini arttırmak için araştırma süreci ve bu süreç içerisinde yapılanlar ayrıntılı bir şekilde açıklanmaya çalışılmıştır. Bu amaçla, araştırmanın modeli, sınırlılıkları, veri toplama aracı, veri toplama süreci, çözümlenip yorumlanma aşamaları ayrıntılı bir biçimde açıklanmıştır. Çalışmanın güvenilirliğini sağlamak için, Seçilen çalışmalarda ise yer alan hayvan simge ve sembollerinin biçim ve

anlam yönüyle değerlendirilmesi yapılmıştır. Daha sonra, alan uzmanlarından görüş alınmış, elde edilen bulgular karşılaştırılarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR

Gaziantep ilinde yaptığımız araştırma sonucunda, merkezde ve ilçelerinde, Türk mitolojisinde yer alan çeşitli unsurların, el sanatlarında kullanıldığı tespit edilmiş olup, özellikle de hayvan kültü sedef kakma, bakır işlemeciliği ve Antep işi el işlemeciliğinde, Antep kilimlerinde, el dokumalarında, iğne ve mekik oylarında, dantellerde ve liflerde, yorganlarda tespit edilmiştir.

Bu el sanatları çerçevesinde yapılan ürünlerde; kelebek, koç, aslan, yılan, ayı, at, balık, horoz/tavuk, fil, geyik, tavşan, kedi, kuş, güvercin, kaz, kartal gibi motifler kullanılmaktadır. Bu motiflerin Gaziantep'te yapılmış bazı el sanatlarındaki örnekleri açıklanmıştır.

Kelebek: Kelebek, uzak doğuda gençliği ve dinamizmi temsil eder. Eski Yunan'da ise ruhun beden üzerindeki etkisini ve bu etkinin yarattığı büyük değişimleri simgeler. Kadim bilgelikte kelebek, direkt ruhun sembolüdür, ruhun özgürlüğünü, hafifliğini ve zarafetini olarak görülür. Kelebek, kadim bilgelikte direkt ruhun sembolüdür, ruhun özgürlüğünü, hafifliğini ve zarafetini simgelediği görülür. Özellikle de kelebek kanatlarındaki narin renkler, o ruhun içinde taşıdığı canlılığın ve değişme arzusunun bir ifadesi olarak algılanmaktadır.

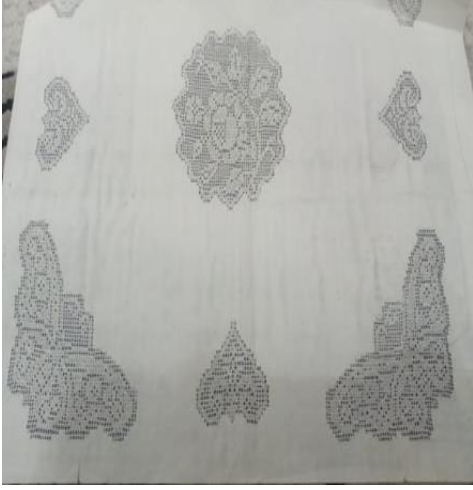

Resim-1 Kelebek Motifli Terlik Üstü Modeli

Resim-2 Kelebek Motifli İğne Oyası

Tüm doğu öğretilerinde ve simyada, insanın yerde sürünen bir tırtıl iken, göğe kanat açan bir kelebek olması sembolü, gerçek arınmanın ve ruhsal yolculuğa başlamanın en temel işaretini temsil etmiştir. Motifler ise bir biçim ya da öge olmanın yanı sıra sevinci, mutluluğu, üzüntüyü, kederi, özlemi, gücü, olayları, olguları anlatmaktadır (Akpınarlı ve Balkanal, 2012:184).

Resim-3 Kelebek Motifli Antep İşi

Resim-4 Kelebek Motifli Banyo Lifi

Koç: Koç, Türklerde, Orta Asya'ya kadar uzanan bir geçmişe sahiptir. Tarihte bilinen ilk Türk Devleti olan Hunların asıl adının "Kun" olduğu ve bunun da eski Türkçe de "koyun/koç" anlamına geldiği Çin kaynaklarında belirtilmiştir. Ulu bir devletin adı olan "koyun/koç", Oğuz kiliselerinde ve İslamiyet'in kabulünden sonra cami ve mezar taşlarında da yer almaya devam etmiştir. (Sili, 1996, s. 61).

Koyun ve koç sembollerinin, eski Türklerde sembolik olarak ne ifade ettiği konusu bilim adamlarını epeyce meşgul etmiştir. Çay; koyun/koç ile ilgili çalışmaları; "Koç/koyun figürünün totem olarak kabul edenler, koyun motifini tamga olarak kabul edenler, koyun motifini kurban geleneği olarak kabul edenler ve koç/koyun geleneğini bolluk, bereket ve kuvvet sembolü olarak görenler." şeklinde tasnif etmiştir (Çay, 1990, s. 181-183).

Resim-5 Koç Motifli Dantel Modeli

Resim-6 Koç Boynuzu Motifli Dokuma Halı

İlkçağlardaki insanların sembolik düşüncelerinde, insan doğumunun gerçekleştiği organik unsurlara benzeyen görünümlere sahip bazı hayvanların kutsanmış oldukları görülmektedir. Bu hayvanların somut unsurları; doğum, kadınların doğurganlığı, rahim ve yumurtalık gibi doğal oluşumlarla özdeşleştirmeleri ile birlikte tanrısal güçlere sahip ruhları taşıdıklarını düşünmüşlerdir. Bu şekilde kendileri ile hayvanlar arasında bir bağ kurup bu hayvanları kutsallaştırarak totemleştirmişlerdir.

Koç, koyun, kuzu Eski Türklere göre makbul kurbanlıklardan bir kaçıdır. Genellikle bu hayvanlar Gök Tanrı'ya sunulmak için kurban edilmektedir. Ayrıca Şamanizm'de kötü ruhlardan korunmak amacı ile bu hayvanların kurban edilmekte olduğu görülmektedir.

Aslan: Aslan figürü, Türklerde erken devirlerden itibaren görülmekte olan bir semboldür. Mevcut fiziksel özellikleri, postu ve yelesi ile yiğitliği simgelemektedir.

Resim-7 Aslan Motifli Bakır İşlemciliği

Resim-8 Aslan Motifli Sedef Kakma

Resim-9 Aslan Motifli Kapı Tokmağı

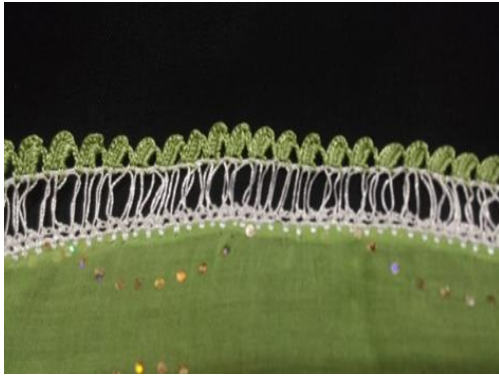
IJLER

International Journal of Language and Education Research

Volume 3/Issue 3, December 2021

Ayrıca hayvan mücadele sahnelerinde yer alan mevcut zıt karakterlerin ifadesinde gök unsuruna uygun bir şekilde kazanan konumunda betimlenmektedir. Buna paralel olarak iyinin kötüyü yenmesi, güç, kudret, zafer gibi terimlerinde sembolü olduğu görülmektedir (Çoruhlu, 2017, s. 206).

Yılan: Yılan, dış ve iç özellikleriyle sembolizmde en çok yer alan hayvanlar arasında yer almaktadır. Sahip olduğu çeşitli fizyolojik özellikleri ile farklı olguları simgeleyen özel bir hayvandır. Kıvrık bedeni, onun dere ve nehirlerle, dolayısıyla su ile ilişkilendirilmesine sebep olmuştur. Zehirli oluşu ve sessizliği ile de suikast sembolü olarak görülmektedir. Deri değiştirmesi ise onu daimî bir gençliğin ve yaşamın, ayrıca yenilenme, yeniden doğuş gibi olguların da sembolü haline getirmiştir. (Tanpolat, 2016, s. 129).

Resim-10 *Yılan Motifli İğne Oyası*

Resim-11 *Yılan Motifli Dokuma Halı*

Genellikle kötülüğü simgeleyen yılan, eski Türk kültüründe Şamanist öğelerde yer altı dünyasıyla ilişkilendirilen bir sembol olarak kullanılmıştır. Altaylarda yer altı ilahı olan Erlik, kırbaç yerine elinde yılan tutar halde ve vücudu baştanbaşa yılanlarla sarılı biçimde betimlenmiştir. Bunun yanında Türk halk inanışlarında yılan figürü, evin koruyucusu şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Eğer evde yılan bulunursa o evde bereket olacağına inanılır ve yılan öldürülmez. Yine bazı halk efsanelerinde tılsımlı yılanlardan bahsedilmekle birlikte o yılan etini yiyen insanların sihirli bir güce kavuşacağı, doğanın dilini anlamaya başlayacağı ifade edilmektedir. Bu kudretin yılanların padişahı olan Şahmaran tarafından verildiği inancı söz konusudur (Abiha, 2012, s. 2, 3).

Resim-12 Bakırda Şahmeran İşlemeciliği

Resim-13 Bakırda Şahmeran İşlemeciliği

Ayı: Ayı, Türk toplumlarının sahip oldukları orman kültürünün, ayının orman tanrısı ve orman ruhunun simgesi şeklinde karşımıza çıkmasında önemli bir rolü vardır. Orta Asya ve İç Asya'daki hala yaşayan tözler arasında ayı figürü ile karşılaşmaktadır (Çoruhlu, 2017, s. 209).

Resim-14 Ayı Motifli Havlu Kenarı

Resim-15 Ayı Motifli Banyo Lifi

Şamanizm'de şaman kıyafetleri üzerine bir kısım ayı kemikleri dikilmekteydi. Burada şamanın göğe yaptığı yolculukta ayı da yardımcı ruh konumunda olan hayvanlardan biri olarak yerini almaktadır (Çoruhlu, 2017, s. 209, 210). Aynı zamanda Şamanizm'de sık kullanılan "aba tös"

terimi ayı tasvirinden oluşmaktadır." Aba" eski Türkçe de baba ya da ata anlamına gelmektedir (Beydiz, 2016, s. 70).

At: At, Türklerde hayvan sembolizmi içerisinde ilk sırada yer almaktadır. Türklerin yaşamlarında, inançlarında, destan ve efsanelerinde, en önemli karakterlerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Savaşlarda gösterdiği üstün performansı ile Türklerde at, savaş tanrısı gibi görülmüştür ve kutsal bir hayvan olarak saygınlık kazanmıştır. Kaynaklarda Cengiz Han'ın savaşlarında ak bir at, savaş tanrısını temsilen ordunun önünde yürütülmekte ve o ata kimsenin binmediği ifade edilmektedir. İnançlarına göre bu at savaş tanrısının bineceği attır. Bu yüzden bu ata çok özenli bakılmıştır (Rahman, 1996, s. 140).

Resim-16 Sedef İşlemede At Motifi

Resim-17 Halılarda Görülen At Motifi

At figürü, kamlık yani şamanlık inancında; tam anlamıyla bir "ölüm hayvanı" ve "ruh göçürücü" dür. Atın ölüme yönelik karakteri ağır basmaktadır. Ölümün mitsel bir timsalidir ve bu nedenle esrime mitolojisinin ve tekniklerinin içinde yer almıştır. At, şaman tarafından çeşitli bağlamlarda esrimeye, yani mistik yolculuğu mümkün kılan "kendinden çıkışa", ulaşmak için kullanılmaktadır. Şamanın havada uçmasını ve göğe çıkmasını sağlamaktadır. At aynı zamanda öleni öbür dünyaya taşımaktadır. Yani yaşadığımız bu dünya dışında yer alan diğer dünyalara geçişi, "düzey atlamayı" gerçekleştirmektedir (Dalkıran, 2010, s. 80, 81).

Resim-18 At Motifli Bakır İşlemeciliği **Resim-19** At Motifli Banyo Lifi

Balık: Balık, Türk kozmolojisinde gök gürültüsünün hayvan şeklinde olan tasviridir. Özellikle nehir ve göl kıyılarında yaşayan Türk topluluklarında balığın bereketi, bolluğu ifade ettiği, bunun dışında evlilikte mutluluğu ve üremeyi simgelediği görülmektedir. (Çoruhlu, 2017, s. 214)

Bunun dışında Türklerin yaratılış mitoslarında balık figürü önemli bir konuma sahiptir. Verbitski'nin tespit ettiği bir yaratılış efsanesinde Ak ananın Ülgen'e 'yaptım oldu' de 'yaptım olmadı' deme emri ile Ülgen'in yer ile göğü yarattığı ve dünyayı üç tane büyük balık üzerine koyduğu ifade edilmektedir (Beydiz, 2016, s. 81-84).

Resim-20 Balık Motifli Oya

Resim-21 Balık Motifli Banyo Lifi

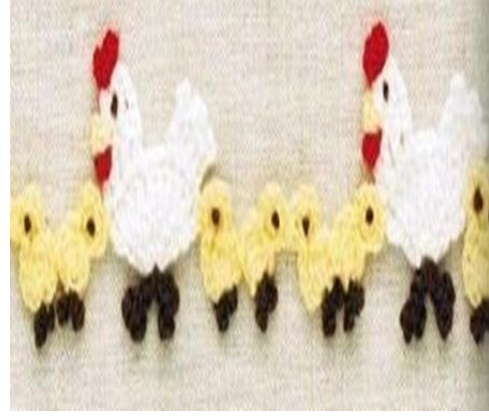
Proto-Türkler, her ne kadar konar-göçer bir topluluk olsa da geçici olarak ikamet ettikleri yerlerin su kaynaklarına yakın olmasına dikkat etmişlerdir. Mevcut su kaynaklarındaki balıklar, Türkler için önemli bir geçim ve beslenme kaynağı olmuştur. M.Ö. 3000 yıllarında başladığı düşünülen balık avcılığı için Altay-Sayan, Semerci-Orhun bölgelerinde birçok olta, zıpkın, su üzerinde durabilen sal gibi malzemeler kullanıldığı bilinmektedir. Eski Türk runik yazıtlarında balığın, şehir anlamında kullanıldığı görülmektedir.

Proto-Türk devirlerine ait Pazırık Kurganı'ndan çıkarılan deriden kesilmiş, lahit üzerine oyulmuş, elbiselerde yer almış birçok eserde **Horoz-Tavuk** figürleri ile karşılaşmıştır. Bu figürlerin günün ağırlığını haber vermesi ile kötü ruhları kovduğu, koruyucu bir imge olarak tasvir edildiği görülmektedir.

Resim-22 Dantel Motifli İğne Oyası **Resim-23** Tavuk Motifli Banyo Lifi Modeli

Eski İran Mitolojisi'nde horoz, ışığın habercisi ve bekçisi iken Firdevsi'nin Şehname'sinde, güneşin doğuşunun simgesi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Resim-24 Horoz Motifli Dantel **Resim-25** Tavuk Motifli Oya Modeli Kirlent Modeli

Emel Esin, Türk kozmolojisinde horoz ve tavuğun barışı simgelediğini belirtmiştir. Bunun yanında horoz ve tavuk cesaret, savaşçılık, dürüstlük gibi kavramlarla da ilişkilendirilmiştir. (Çoruhlu, 2017, s. 218, 219).

Filler: Filler, Türklerin yaşadığı coğrafyada görülen bir hayvan değildir. Bu yüzden Türkler arasında din olgusunun yayılması ile birlikte fillerin Türk kültürü içerisinde yer aldığı görülmektedir (Ögel, 2014, s. 685).

Resim-26 Fil Motifli İğne Oyası

Resim-27 Fil Motifli Havlu Kenarı

Uygurlarda güçlülük, Karahanlılar ve Altay Türklerinde büyüklük sembolü olarak karşımıza çıkmaktadır. Filler, İslamiyet'in kabulünden

sonra da hükümdarın güçlü vasıflarını sembolize etmeye devam etmiştir.(Çatalbaş, 2011, s. 53).

Geyik: Geyik, Türklerde kurt sembolünden sonra ikinci sırada yer almaktadır. Geyiğin renk değiştirebilen bir yapıya sahip olması önemlidir. Nitekim; gök unsurlarına bağlı kalarak geyikler, renklerine göre ayrı bir şekilde ele alınmıştır. Özellikle beyaz geyik, Orta Asya ve İç Asya'da önemli bir konuma sahip olmuştur. Kırmızı ya da kahverengi geyikler ise daha çok yer ve yer altı ile ilgili unsurlarla ilişkilendirilmiştir (Yayan & Güneysu, 2017, s. 105).

Resim-28 Geyik Motifli Bakır İşlemciliği **Resim-29** Geyik Motifli Banyo Lifi

Geyik motifi Orta Asya'dan Anadolu'ya göçler sonucunda taşınan kültürel bir miras olarak kabul edilmektedir. Alageyik Efsanesi, Geyikli Baba Efsanesi, Cibilli Dede Efsanesi geyik ile ilişkili Anadolu'da anlatılan önemli efsanelerdendir. Geyik motifleri, çoğunlukla mezar ve türbelerin etrafında yoğunlaşmıştır ve bu şekilde mitolojik bir unsur, dini bir kimlik kazanmıştır. Bazı evlerin duvarlarında ve türbelerde geyik boynuzlarının yer aldığı görülmektedir. Bu geyik boynuzları; büyü, nazar gibi durumlara karşı savunma amaçlı olarak yerleştirilmektedir (Mandaloğlu, 2013).

Tavşan: Tavşan, Türk kültüründe önemli bir konuma sahiptir. Özellikle Şamanist Türk topluluklarında sık karşılaşılan sembollerdendir. Şamanizm de tavşan koruyucu ruhlardan birisidir. Bu sebeple şaman davulu bazen tavşan derisi ile kaplanmıştır. Aynı zamanda Şamanizm de duvarlara ya da sıklara tavşan derilerinin asılma geleneği de görülmektedir.

Resim-30 Tavşan Motifli Dantel Örneği

Resim-31 Tavşan Motifli Banyo Lifi

Bunun yanı sıra on iki hayvanlı Türk takviminde de yer alan yıl simgelerinden biridir. Bu yıl, hükümdarın halka karşı olumlu davranışları neticesinde bolluk ve bereket yılı olarak kabul edilmiştir. Göktürklerde de tavşanın av hayvanı olması ile birlikte uğurlu sayıldığı görülmektedir (Tansü& Güvenç, 2015, s. 13).

Kedi: Kedi, Türk toplulukları içinde kedinin ne zamandan itibaren görülmeye başlandığı konusunda kesin bir bilgi söz konusu değildir. Buna rağmen kaynaklarda ilk olarak erken devir Türk topluluklarında görülmeye başlandığı belirtilmektedir (Beydiz, 2016, s. 202).

Bunun dışında kediler Proto-Türklerde çok fazla öneme sahip bir hayvan değildir. Daha çok yerleşik kültürü ile şehir hayatının bir parçası ve ev hayvanı olarak karşımıza çıkmaktadır (Ögel, 2014, s. 687).

Resim-32 Kedi Motifli Dantel Kirlent Modeli

Resim-33 Kedi Motifli Dantel Modeli

Anadolu'da kedi ile ilgili birçok inanç mevcuttur. Bu inanç olgusu genellikle kedinin sahip olduğu özelliklerle şekillenmiştir. Örneğin; kedi fare yediği için iğrenç görülerek kedinin içtiği su ile abdest alınmaması ve o suyun kirlendiği ifade edilmektedir. Yine renk simgeciliğine bağlı olarak Anadolu'nun birçok yerinde kara kedi görülmesi uğursuzlukla bağdaştırılmıştır.

Tüm bunların yanı sıra kedinin halk tarafından sevilen özellikleri de vardır. Yaratılışından gelen temizliği, yeri eşeleyerek dışkısını bırakması ve üstünü örtmesi bu özellikler arasında sayılabilir (Beydiz, 2016, s. 204, 205).

Resim-34 Kedi Motifli Dantel Modeli

Resim-35 Kedi Motifli Banyo Lifi

Kuş: Kuş motifi, mitolojide ruh sembolü olarak görülmüştür. Cenneti de temsil eden ve yırtıcı olmayan kuşlar için şamanın biçimine girerek ve onu kötülüklerden koruduğu düşünülmüştür. Bu grupta yer alan kuşlar: kuğu, kaz, ördek, sülün, saksagan, turna, karga, ördek, tavus, güvercin ve bıldırcındır.

Resim-36 Kuş Motifli Yorgan Modeli

Resim-37 Kuş Motifli Bakır İşlemciliği

Resim-38 Kuş Kandı Motifli Dokuma Halı

Kartal, tarih boyunca güç, kudret ve asaletin timsali olarak görülen hayvanlardan biridir. Buna bağlı olarak hemen hemen her toplumda hükümdarlar kartal arasında bir bağ kurulmuştur (Göksu, 2016, s. 124). Kartal kızıl siyah tüylü, çok güçlü, yuvasını yüksek kayalıklar üzerinde kuran, iri yırtıcı bir kuştur. Hayvanlar âleminin en keskin gözlü kuşu olarak da bilinmektedir.

Resim-39 Çift Başlı Kartal Figürlü Sedef Kakma

Resim-40 Çift Başlı Kartal Motifli Dokuma Halı

Resim-41 Kartal Figürlü Kapı Tokmağı

Güvercin: Güvercinler, başlarında ve boyunlarında yer alan minik alıcı organlar sayesinde manyetik olarak ulaşım noktalarını çözümleyebilen özelliğe sahip önemli bir hayvan olarak karşımıza çıkmaktadır. İlk olarak Avrupa ve Asya'ya ait denizlerin sarp uçurumlu kayalıklarında yaşadıkları bilinmektedir (Buffalo&Firedancer, 2007, s. 125). Armutak'a göre ise güvercin, günahsız insanların ruhunun simgesi ve beyaz renginden dolayı aşk ile barışın sembolüdür (Armutak, 2004, s. 143-150).

Resim-42 Güvercin Motifli

Resim-43 Güvercin Motifli

Resim-44 Güvercin Motifli

Antep İşi Dantel

Sedef Kakma

Haolu Kenarı

Anadolu'da perilerin kuş ya da ağırlıklı olarak beyaz güvercin şeklinde olduğu ifade edilmektedir. Bu denli kutsal bir vasfı olan güvercin motiflerini, Anadolu Selçuklu Dönemi'nde yapılan Kubadabad Sarayı çinilerinde özenle işlenmiş bir şekilde görmek mümkündür (Beydiz, 2016, s. 163).

Kaz: Kaz, Eski Türkler için oldukça önemli bir hayvan olmuştur. Kaz Dağı, Kaz Suyu gibi bilinen isimler bu durumu kanıtlar niteliktedir (Beydiz, 2016, s. 118). Altay Türklerinin yaradılış destanlarında kazdan türediklerine dair ifadeler yer almaktadır.

Resim-45 Kaz Motifli Banyo Lifi

Resim-46 Kaz Motifli Dantel Modeli

Bunun dışında Şamanizm ayin ve törenlerinde "kaz"a binerek göğe yükselmek gibi ritüellerle de karşılaşmaktadır. Aynı zamanda Türk hakanlarından Alp Er Tonga'nın kızının adıdır ve Alp Er Tonga, Kazvin adı verilen kızına atfettiği bir şehir kurmuştur.

Resim-47 Kaz Motifli Dantel Modeli

Resim-48 Kaz Motifli Dantel Modeli

Tüm bunların dışında Dede Korkut Hikâyeleri'nde kadınlar için güzellik övgüsü olarak kaz ifadesinin kullanıldığı görülmektedir. Tüm bunlar Eski Türklerde kazın ne kadar çok çeşitli anlama ve işleve sahip olduğunu ortaya çıkarması açısından önemlidir (Sıvacı, 2005, s. 46, 47).

SONUÇ VE TARTIŞMA

Dünya üzerinde sadece yaşanan yeniliklere uyum sağlayabilen toplumlar gücüne güç katabilmiştir (Akkaya, 2020). Somut Olmayan Kültürel Mirasımızı korumak, yok olmasını önlemek, kuşaktan kuşağa aktarılmasını sağlamak ve bu kültürel mirasın farklı görünümünü yeniden canlandırmak amacıyla yapılan bu çalışmada, mevcut birçok hayvan sembolünün Türk kültürü ve tarihi içerisinde Gaziantep'te el sanatları çerçevesinde yapılan ürünlerde; kelebek, koç, aslan, yılan, ayı, at, balık, horoz/tavuk, fil, geyik, tavşan, kedi, kuş, güvercin, kaz, kartal gibi motifler kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu motiflerin Gaziantep'te yapılmış bazı el sanatlarındaki örnekleri açıklanmıştır.

Türk devletlerine, devletlerin sistem içerisindeki kavramlarına, yaşadıkları yerlere ve kurucularına hayvan isimleri verilmesi; Totemizm, Animizm, Şamanizm gibi inançların hayvanlarla iç içe olması; efsane, destan, masal, hikayelerde sık sık hayvan sembollerine yer verilmesi ve daha birçok söz konusu durum bu kültürel unsurlara örnek teşkil etmektedir. Tüm bunların yanı sıra bu hayvan sembollerini farklı sanat alanları ile ele almaları da önemlidir. Dünya da bilinen ilk halı olma özelliği taşıyan Pazırık halısı, kurganlardan çıkarılan çeşitli kült eserler, ölümlerin vücutlarındaki dövmeler, duvarlara betimlenen resimler, kumaşlara işlenen desenler, üretilen silah aletleri, gündelik eşyalar, kıyafetler, hayvan ve hayvan mücadelelerinin, sembolizminin örneklerini taşıyan eserlerden bazılarıdır. Bu örnekler Türk kültür ve zenginliğini gösteren önemli unsurlardır. Türk mitolojisinde yer alan hayvan sembolizmi ile karşılaşılması önem arz eden bir durumdur. Nitekim tüm bu olgular Türk sanat tarihini ve kimliğini oluşturan etmenler arasındadır. Bu açıdan tarihimizin bu kapsamlı ve zengin unsurlarını gelecek kuşaklara aktarmak önemlidir (Yeşilova; 2019).

Çalışmamız, 17 Ekim 2003 tarihinde UNESCO tarafından kabul edilen "Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi'nin somut

olmayan kültürel miras tanımının 4. maddesini oluşturan “Doğa ve Evrenle İlgili Bilgi ve Uygulamalar” başlığı içinde tanımlanan ürünlerden oluşmaktadır. Bu çalışma, anılan sözleşme hükümlerine göre korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması gereken somut olmayan kültürel miras envanterlerini oluşturmaya yöneliktir. Somut olmayan kültürel miras unsurlarının korunarak gelecek kuşaklara aktarılabilmesi için, ilgili araştırma birimlerinin oluşturulması ile kaybolmaya yüz tutan ya da unutulmuş motiflerin tekrar gün yüzüne çıkarılması sağlanabilir. Yaptığımız araştırmalar sonucunda bazı meslek sahiplerinin, ürünlerinde kullandıkları desen ve motiflerin anlamlarını bilmedikleri tespit edilmiştir. Bu çalışma sayesinde ilgili kişilerin bilgilendirilmesi, motiflerin kökenlerinin, hangi medeniyetlere dayandığının bilinmesi bu sanatların daha bilinçli bir şekilde icra edilmesi ve farklı bakış açılarıyla daha güzel eserler ortaya konulmasını sağlayabilir. GÜGEMER’in ilgili meslek sahiplerine bu konuda eğitim vermesinin yararlı olacağı düşünülmektedir. Yapılan bu araştırmayla gelecekte bu konu üzerinde çalışma yapmayı düşünen araştırmacılar için bir kaynak teşkil edebilir. Çalışmanın alanı genişletilerek Türkiye’nin farklı yörelerindeki el sanatlarının da araştırılması ile daha kapsamlı bir araştırma yapılması ve böylelikle farklı bilgilere ulaşılabilmesi sağlanabilir. Yöreye özgü desen ve motiflerin anlamları hakkında bilgi vermek için Gaziantep İl Kültür Turizm Müdürlüğü ile görüşülerek bir strateji belirlenebilir. Gaziantep Üniversitesi Gaziantep El Sanatlarını Koruma ve Geliştirme Merkezi (GÜGEMER) ‘nin de yardımlarıyla Türk mitolojisindeki sembol ve simgeleri tanıtan kitaplar, dergiler basılabilir, broşürler ve internet siteleri hazırlanabilir.

KAYNAKÇA

- Abiha, B. Ç. (2012). Mitolojiden Tarsus’a Bir Sembol: Yılan ve Şahmaran. 2. Tarsus Kent Sempozyumu’nda Sunulmuş Bildiri, Mersin Üniversitesi, Mersin.
- Akkaya, S. (2017). İletişim kuramları bağlamında Dede Korkut hikâyelerinde kadın kahramanların ikna stratejileri. *International Journal of Language Academy*, 5(8), 478-489.
- Akkaya, S. (2019). Bir masal karşılaştırması: Rapunzel ile Mahbub-ı Dilber. *Turkish Studies*, 14(4), 1669-1686. DOI: 10.29228/TurkishStudies.39903

- Akkaya, S. (2020). Somut olmayan kültürel miras kapsamında dil müzeleri. Ed. G. Aydın. *Yabancı/İkinci Dil Öğretiminde Kültür ve Kültürel Etkileşim* içinde (313-341). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Akpınarlı, H. F. & Balkanal, Z. (2012). 16-18. Yüzyıllarda İstanbul'da üretilen kumaşlarda bitkisel bezemelerin incelenmesi. *Motif Akademi Halk Bilimi Dergisi, Balkan Özel Sayısı 1*, 179-209.
- Armutak, A. (2004). Doğu ve Batı mitolojilerinde hayvan motifi sürüngenler, balıklar, kanatlılar ve mitolojik hayvanlar. *İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi, 30(2)*, 143-157.
- Ateş, M. (2014). *Mitolojiler ve semboller "Ana Tanrıça ve doğurganlık"*. İstanbul: Milenyum.
- Beydiz, M. G. (2016). *Mitolojiden sanata hayvan imgesi*. İstanbul: Arkeoloji ve Sanat.
- Buffalo, G. & Firedancer, S. (2007). *Şamanların erk hayvanları*. İstanbul: Okyanus.
- Çatalbaş, R. (2011). Türklerde hayvan sembolizmi ve din ilişkisi. *Turan Stratejik Araştırmalar Merkezi Dergisi, 3 (12)*, 49-60.
- Çay, A. (1990), Türk millî kültüründe hayvan motifleri I / koyun ve keçi etrafında oluşan gelenekler. Ankara: Türk Kültürü Araştırmaları Enstitüsü.
- Çoruhlu, Y. (2017). *Türk mitolojisinin ana hatları*. İstanbul: Kabalıcı.
- Dalkıran, A. (2010). *Çağdaş Türk resminde şamanist etkiler*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Dalkıran, A. (2017). Türk kültür ve sanatındaki horoz/tavuk sembolizminin çağdaş resim sanatındaki yansımaları. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Entitüsü Dergisi, 37*, 336-348
- Göksu, E. (2016). Çift başlı kartal ve Selçuklular. *Selçuk Üniversitesi Selçuklu Araştırmaları Dergisi, 5*, 117-141.
- Hançerlioğlu, O. (1975). *Dünya İnançları Sözlüğü*, İstanbul: Remzi.
- <https://Tez.Yok.Gov.Tr/Erişim> Tarihi: 15.10.2020

- Karaman, Ş. ve Söylemezoğlu, F. (2010). Gaziantep İlinde Sedef Kakmacılık Sanatı. *Türk sanatları Araştırma Dergisi*, 1(1).
- Kılıçkan, H. (2004). Orta Asya'dan Anadolu'ya Türk bezeme sanatı ve örnekleri. Ankara: İnkılâp Yayınevi.
- Mandaloğlu, M. (2011). Türk Kültür Çevresinde Şamanizm ve Şamanlık Meselesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3, 111-122.
- Ögel, B. (2014). *Türk Mitolojisi I*. Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Ögel, B. (2014). *Türk Mitolojisi II*. Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Ölmez, F. N. (2010). Dokumalarda Yılan Motifi. *ART-E Süleyman Demirel Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*, 3(6), 1-21.
- Rahman, A. (1996). *Uygur Folkloru*. Ankara: Kültür Bakanlığı.
- Sıvacı, G. M. (2005). Türklerde Mitolojik Unsurlar. *Türkbilig Dergisi*, 10, 34-53.
- Sili, T. (1996). Bir Orta Asya geleneği koç-koyun heykel mezar taşları. *Bilgi Türk Dünyası Sosyal Bilimler Dergisi*, 1, 60-65.
- Soysaldı, A. (2006). "Antep Kilimleri". [Bildiri]. VII. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Bildirileri, 26-30 Haziran 2006.
- Tanpolat, C. (2016). *Doğu ve Batı kültürlerinde başlıca hayvan mitleri*. Yüksek Lisans Tezi. Işık Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Turani, A. (1975). *Sanat terimleri sözlüğü*. Ankara: Toplum
- Yayan, G. & Güneysu, A. A. (2017). Türk mitolojisinde yer alan motif ve sembollerin Mehmet Sağ'ın eserlerine yansımaları. *The Journal Of Academic Social Science Studies*, 64, 101-118
- Yeşilova, N, E. (2019). *Türk mitolojisinde yer alan hayvan figürlerinin simge ve sembol bağlamında değerlendirilmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

KAYNAK KİŞİ KÜNYESİ

AÇIK Celal, Bakırcılar ve Sedefçiler Odası Başkanı, 1968, Gaziantep
ALİSİNANOLU İbrahim, Araştırmacı - Yazar, 1957, Gaziantep

IJLER

International Journal of Language and Education Research

Volume 3/Issue 3, December 2021

- AKSOY Suat, bakır ustası, 1975, Gaziantep
- AYALP Mehmet Ali, Bakırcılar ve Sedefçiler Odası Genel Sekreteri, 1964, Gaziantep
- BAĞCI İbrahim Halit, bakır ustası, 1999, Gaziantep
- BAKIR Ali Bayram, Gaziantep Üniversitesi Gaziantep El Sanatlarını Koruma Ve Geliştirme Merkezi (GÜGEMER) personeli
- BIYIK Ahmet, sedefkâr, 1968, Gaziantep
- BIYIK Yunus, sedefkâr, 1986, Gaziantep
- BOZHÖYÜK Hacer, nakış öğretmeni, 1970, Gaziantep
- ÇETİN Nurgün, bakır Ustası, 1967, İskenderun
- DALOĞLU Sedat, bakır ustası, 1965, Gaziantep
- DOĞAN Mevlana, bakır ustası, 1968, Gaziantep
- ESKİ Ahmet, bakır ustası, 1988, Gaziantep
- EVYAPAN Ökkeş, bakır ustası, 1959, Gaziantep
- HANÇERKIRAN Salman, bakır ustası, 1974, Gaziantep
- KARADUMAN Ömer, bakır ustası, 1977, Gaziantep
- KASILAN Şerif, bakır ustası, 1967, Gaziantep
- KAVSARA Tefik, bakır ustası, 1960, Gaziantep
- KAYNAR Erkan, bakır ustası, 1981, Gaziantep
- KERVANCIOĞLU Taner, bakır ustası, 1976, Gaziantep
- KIRATLI Ali, bakır ustası, 1951, Gaziantep
- KÖYLÜOĞLU Akten, araştırmacı yazar, 1939, Gaziantep
- KÜÇÜKCAN Sevim, Antep işi el işlemecisi, 1960, Gaziantep
- ÖZTEKİN Remzi, Gaziantep Üniversitesi El Sanatlarını Koruma ve Geliştirme Merkezi (Gügemer) Müdürü, 1975, Gaziantep
- ÖZTÜRK Metin, sedefkâr, 1976, Gaziantep
- SATILOĞLU Firdevs, nakış öğretmeni, 1947, Gaziantep

TAŞYİĞİT Şükran, Antep işi nakış öğretmeni, 1977. Gaziantep

TOKDEMİR Micaz, bakır ustası, 1972, Gaziantep

YILMAZ Halaf, bakır ustası, 1967, Gaziantep